

Царь, и мѣ авиѣха заповѣдь Божію. Но Гордый Фараонъ ѿмъ отговори: Кой ѣ той Господиъ, Кому бы азъ трѣбѣвалъ да съ покоримъ? Азъ непознавамъ никакого Господина, нито ще отпѣстимъ Народа.

Моусей, за да докаже Царю, какъ ѣ нарочно отъ Бога провѣденъ, хвѣрле тоагъ свою предъ нимъ на землю, коа той часъ мѣ съ въ змѣю претворе. Но Царь на това и не гледаше, найпаче и затѣ началъ още помного да мѣчи Израилтѣны.

Моусей удари предъ Царевыми очеси съ тоагою рѣкѣ Нилъ. Вся вода въ кровъ съ претвори, и рыбы въ ней умрѣха. Вѣгуптане быдоха принуждени кладенцы да копаютъ; никои не ѣ можалъ отъ Нила да пѣе. Но и това жестокосердечное сердце Царево не понѣди.

Моусей прострѣ тоагъ свою; на коѣ излезоха отъ всѣхъ потоковъ, ѣзеръ и рѣкъ Вѣгупетскихъ неброенно множество жабъ и покрѣха всичкѣи Вѣгупетъ. Дворъ Царевъ, вся обиталища, постѣли, трапѣзы и столѣбе — всичко това кипѣло ѣ жабами. Царь склонѣ. Но, авѣе катѣ на заповѣдь Моусеовъ съ изгубѣха жабы, быде онъ пакъ, како и напредъ, немилостивъ.

Моусей удари съ тоагою по земли. Всичкѣи прахъ на земли претвориса въ мѣхи, кой